

sig dog ikke imod Rækken af Opgaver, som bliver tilbage, og af nye, som føjes til. Men det ærede Medlem udtalte sig stærkt imod, at der gives Arbejdsgiverne en Repræsentation i det saakaldte B-Nævn som Følge af det Tilskud, der fra Fondens Side skal gives til Kasserne, og hvad det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ikke har kritiseret denne Bestemmelse, har det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen gjort det, idet han endogsaa har drevet det til at paastaa, at gennem denne Repræsentation i Nævnet ved to Arbejdsgivere sikrer man Arbejdsgiverne, i hvert Tilfælde Faktorerne, som ligger udenfor Arbejdsløshedskasserne, Hovedindflydelsen i dette kontrollerende Nævn. Om nu Arbejdsgiverne skal have 2. eller 1 Repræsentant i dette Nævn, ja, det ligger der ikke nogen overordentlig stor Vægt paa, men jeg har fundet det lige saa rimeligt at give Arbejdsgiverne en Repræsentation i dette Nævn nu, da de skal yde Bidrag til det, som jeg fandt det rimeligt at give Arbejderne en Repræsentation i C-Nævnet i sin Tid, da Arbejdsløshedskasserne skulde afstaa 5 pCt. af Medlemsbidraget til Fonden. Da fik Arbejderne Repræsentanter i det Nævn, som forvalter Arbejdsløshedsfonden, og det vil nu, hvis Tilskuddet til Kasserne gennem Fonden gennemføres saaledes, som det her er foreslaaet, være rimeligt at give Arbejdsgiverne en Repræsentation i det saakaldte B-Nævn. Om det saa skal være ved 1 eller 2 Medlemmer, lægger jeg ikke nogen synderlig Vægt paa, thi det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen ved jo særdeles vel, at ligesom han hidtil for sine Anskuelser har haft et bombesikkert Flertal i B-Nævnet, saaledes vil han ogsaa trods de to Arbejdsgivere have det fremdeles.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil have, at Fonden fremtidig skal hvile paa Arbejdsgiverbidrag alene, og dette Ønske er jo for saa vidt opfyldt. Det skulde glæde mig, om jeg endelig en Gang har ramt det ærede Medlems Ønske rigtigt, saaledes at han kunde erklære sig tilfreds. Han har ikke gjort det; man skal naturligvis ogsaa paa dette Punkt kunne stille Kravet op om at naa højere op og længere ud. Men gennemføres de Bestemmelser, som her er foreslaaet, bliver jo Fondens Indtægt fremtidig Arbejdsgiverbidraget alene, medens Stats- og Kommunebidragene bortfalder. Og med et

Arbejdsgiverbidrag som det, der her er foreslaaet ved Nedsættelsen fra 5 til 3 Kr., tror jeg, det aarlige Beløb, som vil tilgaa Fonden, vil være af en saadan Størrelse, at den under kommende normale Tider — og saadan har vi dog Lov til at haabe paa — ikke blot kan naa til en væsentlig Nedsættelse og muligt helt Bortfald af Bidraget midlertidigt, men ogsaa vil afgive en overordentlig værdifuld Støtte i Kampen mod Arbejdsløshed, hvis Krisetider indtræder.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mente, at da Fonden gennem disse vanskelige Aar havde opsparet ikke mindre end 10 Mill. Kr., var det et Udtryk for, at Ydelserne havde været tilstrækkelige, og formentlig ogsaa for, at det maatte være muligt at lade Arbejdsgiverne bære hele Byrden i den kommende Tid. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at eef er jo, at man har 10 Millioner til gode, et andet er, hvad man har i Kassen, og efter den sidste Opgørelse, jeg har faaet, er i Virkeligheden af disse 10 Mill. Kr. kun 1 Million likvid, og det kan godt komme til at volde Vanskeligheder at gøre de Millioner, som der vil blive Brug for i de førstkomende Maaneder, likvide. Naar det ærede Medlem taler om de Beløb, der gennem denne Periode er opsparet i Fonden, saa beder jeg ham blot gaa et Kvartal mere tilbage i Tiden, nemlig til selve Fondens Tilblivelsestid, og medregne den Statsydelse paa ca. 12 Mill. Kr., som præsteredes til Fonden i Januar Kvartal 1922. Saa vil det ærede Medlem være klar over, at den Opsparing, der siden Fondens Tilblivelse har fundet Sted, i Virkeligheden er lig Nul.

Forskellige ærede Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og det ærede Medlem Hr. Holstein, har stærkt fremdraget mine Udtalelser i „Berlingske Tidende“ i Januar Maaned og rettet adskillige kritiske Bemærkninger derimod. Jeg ønsker derom at sige, saaledes som jeg ogsaa andetsteds offentligt har udtalt, at jeg med disse Udtalelser ikke paa nogen Maade har haft til Hensigt at provokere til Arbejdskamp, aldeles ikke. Men jeg har, da man spurgte mig, om jeg ikke i Erkendelse af mit Ansvar for den tilstedeværende Arbejdsløshed havde i Sinde at skride til dette eller hint, henvist til, at man, naar man vilde sende dette Ansvar efter Adressen, vist